

A portrait of Harry Gubbels, a middle-aged man with light brown hair, smiling. He is wearing a blue polo shirt. The background is a blurred outdoor setting with trees and a building.

‘De opdrachtgever belde bezorgd op om te vragen of wij wel de goede prijs hadden geschreven, want wij waren veel goedkoper dan onze collega’s’

‘Circulariteit zit in het DNA van een sloopbedrijf’

Gubbels Infra en Milieu BV: van agrarisch loonbedrijf naar breed opererend infrabedrijf

Harry Gubbels (58) is samen met zijn broer Walter (60) eigenaar van Gubbels Infra en Milieu BV in Helvoirt. Niet echt een groen aannemersbedrijf dus, maar wel een bedrijf met talloze raakvlakken en samenwerkingsverbanden met de groene wereld.

Auteur: Hein van Iersel

Helvoirt

Gubbels Infra en Milieu BV

Zoals veel vergelijkbare bedrijven is Gubbels ooit begonnen als agrarisch loonbedrijf. Harry Gubbels: ‘Mijn vader begon naast zijn boerderij een loonbedrijf, maar toen zijn broer een paar deuren verder op hetzelfde idee kwam, veranderde dat al snel van een agrarisch loonbedrijf in een grondverzetbedrijf. Daar kwam later nog sloopwerk, een grondbank en recycling bij en dat is nog steeds de focus van het bedrijf.’

Vooraf over die laatste activiteit lijkt Gubbels zich te verbazen. Circulariteit staat op het moment hogelijk in de belangstelling, maar was ooit de normaalste zaak van de wereld. Gubbels beschrijft hoe zijn bedrijf jaren geleden gebouwen afbrak en er toen een levendige handel bestond in tweedehands bouwmaterialen. ‘Ons terrein lag vol met oude balken en planken.’ Die

manier van slopen is arbeidsintensief, en ook voor bouwers kostte het meer arbeid om met tweedehands materialen te bouwen dan met nieuwe. Daarbij kwam dat er op grote schaal nieuwe bouwmaterialen werden ingevoerd, zoals hout. Dat hout was misschien iets duurder, maar in combinatie met de besparing op arbeid was het veel goedkoper.

Asbest en andere sloopmaterialen

Het bedrijf Gubbels werd in 1958 opgericht door vader Ties Gubbels. Toen die in 1987 plotseling kwam te overlijden, stonden beide broers er plotseling alleen voor. Harry Gubbels beschrijft hoe hij niet lang daarna een aanbesteding won om een dak van ca. 10.000 m² van een gebouw van Engelen Zaden in Vlijmen te slopen, dat bestond uit golfplaten van asbestcement. Asbest

Hoe buigen jullie de PFAS-problematiek om van een bedreiging naar een kans?

Harry Gubbels: 'Het antwoord op deze vraag is eigenlijk simpel en enigszins achterhaald. De eerste weken ging de gehele grondhandel op slot. Niemand wist waar hij aan toe was en er moest in het laboratorium onderzocht worden hoe hoog de gehalten in de aan te bieden partijen grond waren.'

Wij zijn altijd doorgegaan met het innemen van partijen grond, soms met enig voorbehoud met betrekking tot de definitieve prijs per ton. Nu is de norm verruimd; er is meer lucht en de partijen kunnen weer makkelijker afgezet en toegepast worden.'

Vallen jullie diensten meer onder 'stedelijk', vanwege de infrastructurele werkzaamheden en sloop, of meer onder 'groen', vanwege bodemsanering en verduurzaming? En in hoeverre zijn deze tegenstrijdig of juist complementair aan elkaar in de bedrijfsvoering?

Gubbels: 'Sloop en infra zijn zeker gericht op het stedelijk gebied. Veel verouderde gebouwen, woonwijken en fabriekspanden worden geruimd om plaats te maken voor nieuwe woningen of bedrijfspanden. Meestal is de bodem rondom oude fabriekspanden niet schoon en moet er tegelijk gesaneerd worden.'

De kracht van onze bedrijven is dat wij het totale pakket kunnen aanbieden. Na de asbestsanering de sloop (circulair), vervolgens het saneren van de bodem, het breken en weer toepassen van het afkomende puin en de aanleg van nieuwe ondergrondse infrastructuur en verharding. Uiteraard wordt er dan ook groen aangelegd, naargelang van het ontwerp van de architect. Wij brengen de gewenste teelaarde of bomengrond aan vanuit onze grondbanken. Het aanplanten laten we aan de specialisten over.'

werd hier in de straat een fietspad aangelegd. Dit materiaal zou fantastisch zijn als fundament daarvoor, maar de gemeente hield vast aan hoogovenslakken. Met de kennis van nu was dat een foute keus, omdat hoogovenslakken allerlei zwarte metalen bevatten, maar toen stonden veel mensen nog sceptisch tegenover het toepassen van gebroken steenpuin.'

Grondbank

De laatste toevoeging aan het bedrijf Gubbels is een grondbank. Aanvankelijk was deze ongeveer 1,5 hectare groot, maar door een uitruil met golfbaan Bernardus is hij flink vergroot naar 4,5 hectare. Gubbels: 'De golfbaan is natuurlijk niet echt blij dat wij daar liggen. Dat snap ik; een grondbank past niet in het plaatje van golfen in de ongerepte natuur. En natuurlijk maken wij af en toe wat herrie.' Sinds anderhalf jaar exploiteert Gubbels ook een tweede grondbank, in Bergen op Zoom. Als ik later met Gubbels over het terrein van de grondbank in Helvoirt loop, begrijp ik meteen dat 4,5 hectare weliswaar groot is, maar ook weer niet extreem groot. Het terrein ligt bomvol met allerlei materialen. Sommige daarvan worden zelfs ter plekke verwerkt tot nieuwe producten. Een voorbeeld daarvan zijn de legoblokken die Gubbels Infra & Milieu op deze locatie produceert. Harrie Gubbels: 'Wij maken deze met gerecycled

betongranulaat.' Volgens Gubbels is dat ook zo'n ondergewaardeerd product, terwijl het veel duurzamer en circulaire is dan normaal beton, waarvoor zand en grint uit ontgravingen nodig is. Bouwers vinden het lastig om met dit gerecyclede beton te werken, omdat de samenstelling minder voorspelbaar is dan die van *normaal* beton. Gubbels: 'Als beton hard wordt, hydrateert 10 tot 15 procent van de gebruikte cement niet. In beton uit gerecycleerde beton heb je dus minder cement nodig, en de productie van cement is een van de meest energievretende processen die er zijn. Bij de toepassing van gebroken betongranulaat is lastig voorspelbaar hoeveel water en cement je moet toevoegen. Daarom wordt dit materiaal op dit moment nog maar summier toegepast als grintvervanger, hoewel er diverse betonconvenanten getekend zijn.' Tussen de regels door maakt Gubbels duidelijk wat hij hiervan vindt: als het aan hem ligt, mag dit product veel breder gebruikt worden. Het enige waar je niet op bespaart bij het gebruik van dit materiaal, is het delven van kiezelgrint. Ook de zandfractie kan worden vervangen. Oud beton wordt gebroken. De kleinste fractie, van 0 tot 4 mm, die daarbij vrijkomt, wordt gebruikt als vervanging voor het zand. Er hoeft dus alleen nieuw cement te worden ingevoegd. Volgens Gubbels creëert dat een enorme CO₂-reductie.

was kort daarvoor officieel in de ban gedaan, maar hoe slopers daarmee om moesten gaan, was nog niet standaard geregeld. Gubbels: 'De opdrachtgever belde ons bezorgd op om te vragen of we wel de goede prijs hadden geschreven, want wij waren veel goedkoper dan onze collega's. Uiteindelijk bleek dat toch een mooie klus. Uit het werk kwam 10.000 m² zogenaamde stro- of Stramit-platen vrij. Die konden wij massaal afzetten aan boogschuttersverenigingen, die ze gebruikten om achter hun doelen de pijlen op te vangen.'

Gubbels vervolgt: 'Inmiddels was er in Helvoirt ook al jaren puin opgeslagen uit diverse sloopwerken, een berg van circa 50.000 m³. Die berg werd gebroken tot menggranulaat, maar de afzet was nog lastig. Op een gegeven moment

Aluminium afval

Uit wasemen van vervuilde grond

Architect

Wat geldt voor beton en andere steenachtige bouwstoffen, geldt natuurlijk voor alles in een gebouw. Architecten moeten er volgens Gubbels op gespitst zijn een gebouw zo te ontwerpen dat je het ook weer uit elkaar kunt halen. Nu al kun je bij de sloop van een gebouw meer dan negentig procent van het materiaal hergebruiken. Dat komt natuurlijk vooral doordat het aandeel steenachtige materialen zo hoog is. Als de sector en de maatschappij een hoger percentage hergebruik willen bereiken, kan dat alleen als er slimmer gebouwd wordt. Gubbels: 'Daar zijn heel veel mogelijkheden voor. Wij hebben recent een gebouw gestript waarvan we alle systeemwanden konden hergebruiken, maar ook bijvoorbeeld de tapijttegels. Dat staat of valt met het ontwerp en het systeem van bouwen zoals voorgeschreven door de architect.'

PAS en PFAS

Het afgelopen jaar was heftig voor bouwers en de infrasector. Het begon met PFAS, gevolgd door stikstof en als klap op de vuurpijl de coronacrisis. Dat alles heeft Gubbels een omzetverlies bezorgd van ongeveer 15 procent, op een omzet van circa 25 miljoen. Gubbels daarover: 'Ik hoop dat we in de tweede helft van het jaar alles weer wat kunnen compenseren. Onze ambitie is er nu vooral op gericht om zwarte cijfers te draaien. Als we dat voor elkaar krijgen, ben ik allang gelukkig.'

Door PAS en PFAS zijn er het afgelopen jaar minder bouwwerken op de markt gekomen, en dat betekent logischerwijs ook minder sloopwer-

ken en minder infrawerk. Gubbels ziet zichzelf als een middelgroot bedrijf op dit gebied, maar heeft het idee dat zijn bedrijf het wat beter doet dan veel collega-bedrijven omdat het heel breed georiënteerd is.

Kunstgras

Een voorbeeld van die brede oriëntering is het saneren van een kunstgrasrecyclingbedrijf in Dongen. Dit bedrijf, Tuf Recycling, was herhaaldelijk in het nieuws als het ultieme voorbeeld van hoe het niet moet en was zelfs onderwerp van een uitzending van Zembla over kunstgrasrecycling. Op het terrein in Dongen zijn in de loop van de tijd honderdduizenden vierkante meters oud kunstgras opgeslagen. De ambities om te verwerken, waren hoog, maar Tuf ging met partijen in zee die hun afspraken niet konden waarmaken en zo werd de stapel kunstgras en infill steeds hoger. Gubbels saneert het terrein nu samen met kunstgrasaannemer Topgrass, waarbij Teun Wouters van Topgrass zijn netwerk en de kennis van de kunstgrasmarkt inbrengt. Dat is belangrijk om producten op een goede manier te kunnen recyclen. Gubbels komt tijdens het interview met een primeur: nadat het project in Dongen is afgesloten, gaat hij door met het innemen van *end of life* kunstgras. De verwerking hiervan doet Gubbels Infra & Milieu niet alleen. Het ingewikkeldste onderdeel van de

verwerking is het scheiden van het infillmengsel in zand en rubber. Hiervoor schakelt Gubbels de mobiele grondzuivering van het bedrijf Kurstjens in, dat de infill scheidt in zand en rubber of andere toeslagmaterialen, en in één moeite door ook zware metalen zoals zink uit het mengsel haalt.

Ceo

Normaal zijn deze interviews voorbehouden aan ceo's van grote en middelgrote groenbedrijven. Formeel is Gubbels echter geen ceo meer; hij heeft op dit vlak een stapje teruggezet. De veertigers Christian Rebbens (algemeen directeur) en Jurgen Santegoeds (directeur bouwstoffen), en de zonen van Harry en Walter Gubbels, Martin en Tijs, doen nu ervaring op om het bedrijf op termijn te kunnen overnemen. Harry Gubbels is nog wel volop betrokken bij het bedrijf: niet meer bij de dagelijkse gang van zaken, maar vooral bij de acquisitie van nieuwe projecten. Hetzelfde geldt voor broer Walter; hij is vooral betrokken bij de aanschaf en selectie van nieuw materieel.

Be social

Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/article/33696/circulariteit-zit-in-het-dna-van-een-sloopbedrijf

Het stokje doorgeven

Harrie Gubbels is voorgedragen voor dit interview door de vorige ceo van dienst, Jef Bogers van Weener XL. Gubbels en Bogers kennen elkaar persoonlijk door een aantal gesprekken over mogelijke samenwerking. Hoewel dat tot nu toe niet gelukt is, wil Bogers Harrie Gubbels wel voordragen als zijn opvolger in de interviewreeks. Dit zijn de vragen die Bogers beantwoord zou willen zien: Hoe buigen jullie de PFAS-problematiek om van een bedreiging naar een kans? Vallen jullie diensten meer onder 'stedelijk', vanwege de infrastructurele werkzaamheden en sloop, of meer onder 'groen', vanwege bodemsanering en verduurzaming? En in hoeverre zijn deze tegenstrijdig of juist complementair aan elkaar in de bedrijfsvoering?

Bouwers vinden het lastig om met dit gerecyclede beton te werken, omdat de samenstelling minder voorspelbaar is dan die van *normaal* beton